

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. Š. S.**, bývajúceho v Ž., proti žalovaným **1/ P. S.**, bývajúcemu v Ž., **2/ E. S.**, bývajúcej v P., **o vydanie bezdôvodného obohatenia**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 24 C 112/2009, o dovolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. marca 2011 sp. zn. 8 Co 95/2011, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Žiline z 29. marca 2011 sp. zn. 8 Co 95/2011 a uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 14. októbra 2011 sp. zn. 8 Co 95/2011 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením z 29. marca 2011 sp. zn. 8 Co 95/2011 odmietol odvolanie žalovaného 1/ smerujúce proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 30. novembra 2010 č. k. 24 C 112/2009- 136 v spojení s uznesením tohto súdu z 20. decembra 2010 č. k. 24 C 112/2009-150, ktorým bola žalovanému 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 546,17 Eur s vyčísleným príslušenstvom a trovami konania a ktorým bola žaloba voči žalovanej 2/ zamietnutá. O trovách odvolacieho konania rozhodol samostatným uznesením zo 14. októbra 2011 sp. zn. 8 Co 95/2011, ktorým bola žalobcovi na účet jeho advokátky priznaná voči žalovanému 1/ náhrada trov odvolacieho konania v sume 138,54 Eur. Odmietnutie odvolania žalovaného 1/ odôvodnil jeho oneskoreným podaním s poukazom na § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Vychádzal z toho, že rozsudok súdu prvého stupňa bol žalovanému 1/ doručený dňa 30. novembra 2010, pätnásťdňová odvolacia lehota mu začala plynúť 1. decembra 2010 a uplynula 15. decembra 2010, ktorý dátum pripadol na stredu. Ak žalovaný 1/ podal odvolanie osobne na okresný súd 22. decembra 2010, urobil tak oneskorene.

Proti odmietajúcemu uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. marca 2011 sp. zn. 8 Co 95/2011 podal dovolanie žalovaný 1/. Žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť z dôvodu, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. videl v porušení ustanovenia § 204 ods. 2 veta prvá O.s.p. odvolacím súdom. Uviedol, že odvolací súd dospel k nesprávnemu záveru, že jeho odvolanie bolo podané oneskorene, lebo sa spravoval nesprávnym poučením prvostupňového súdu o lehote na podanie odvolania, v ktorom prípade je odvolanie podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí 15- dňovej lehoty na podanie odvolania uvedenej v odseku 1 § 204 O.s.p.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu, ktoré nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie. Nejedná sa

o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, preto prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. So zreteľom na dovolateľom tvrdenú procesnú vadu sa osobitne zameril na otázku splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdom konaní (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.) za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu jeho oneskorenosti, keď záver súdu o tejto otázke nebol správny.

Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je touto vadou postihnuté. Odvolací súd totiž odmietol odvolanie žalovaného 1/, hoci pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 204 ods. 2 veta prvá O.s.p. odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané

po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania.

Odvolanie je procesným úkonom účastníka konania, podaným za účelom preskúmania rozhodnutia súdu prvého stupňa. Medzi objektívne podmienky prípustnosti odvolania patrí včasnosť jeho podania. I keď odvolacia lehota zásadne činí pätnásť dní (s výnimkou obdobia od 1.9.2003 do 31.8.2005, kedy platila tridsaťdňová lehota na podanie odvolania proti rozsudku), počítaných od doručenia rozhodnutia, je v niektorých prípadoch priamo zo zákona predĺžená. O takýto prípad ide aj vtedy, keď súd účastníka nesprávne poučí o lehote na podanie odvolania (napr. uvedie dlhšiu lehotu na jeho podanie). Ak odvolateľ, spravujúc sa nesprávnym poučením súdu o dlhšej odvolacej lehote, podá riadny opravný prostriedok do uplynutia tejto lehoty uvedenej v poučení, doručí ho včas. Jeho odvolanie preto nemôže byť odmietnuté ako oneskorene podané.

V posudzovanej veci rozsudok Okresného súdu Žilina z 30. novembra 2010 č. k. 24 C 112/2009-136 obsahuje na strane 8 nesprávne poučenie o odvolacej lehote, keď uvádza, že možno proti nemu podať odvolanie do 30 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie je v takomto prípade podané včas v zmysle § 204 ods. 2 veta prvá O.s.p. aj vtedy, ak ho účastník podá do uplynutia lehoty uvedenej v poučení, t.j. v danom prípade do uplynutia 30-dňovej lehoty od doručenia rozsudku.

Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 a 3 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty; lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z doručienky súdneho doručovateľa pripojenej na č. l. 145 spisu vyplýva, že bol žalovanému 1/ doručený dňa 30. novembra 2010. Tridsaťdňová lehota na podanie odvolania začala žalovanému 1/ plynúť 1. decembra 2010 a uplynula 30. decembra 2010, ktorý deň pripadol na štvrtok. Keďže žalovaný 1/, spravujúc sa nesprávnym poučením súdu o odvolacej lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia, podal odvolanie osobne na Okresnom súde Žilina 22. decembra 2010, treba považovať jeho odvolanie v zmysle § 204 ods. 2 veta prvá O.s.p. za včas podané.

Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že ak odvolací súd odvolanie žalovaného 1/ odmietol ako oneskorene podané, odňal mu týmto právo, aby na základe včas

podaného odvolania bolo ním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmané odvolacím súdom.

So zreteľom na vadu, ktorá napĺňa skutkovú podstatu ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., je dovolanie žalovaného 1/ prípustné a zároveň tiež dôvodné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 prvá veta O.s.p.).

S poukazom na ustanovenie § 243c O.s.p. v spojení s § 212 ods. 2 písm. b/ O.s.p. zrušil dovolací súd aj závislý výrok uznesenia Krajského súdu v Žiline zo 14. októbra 2011 sp. zn. 8 Co 95/2011 o trovách konania, hoci tento nebol dovolaním výslovne napadnutý.

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júla 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová